

Gén. EULIMELLA, Forbes.

acicula, Philippi.

Vilanova (Samá).

pyramidata, Deshayes.

Badalona (Martorell).

Gén. MENESTHO, Moeller.

Humboldti, Risso.

Vilanova (Samá).

BIBLIOGRAFIA

Aves de Catalunya.—*José Fuset Tubiá.*—Memorias de la Real Sociedad Española de Historia Natural.—Madrid, 30 de Abril de 1913, 154 pág. 81 grav.

Se limita l'autor a fer una lleugera descripció de 277 aus observades com a procedents de la fauna Catalana, en les col·leccions del «Gabinete de Historia Natural», de la Universitat de Barcelona, i la del nostre distingit consoci D. Emili Tarré afegint-hi contades cites de distinta procedencia, per lo qual millor li escauria i fora més precís lo títol de «Algunas aves de Catalunya», ja que com éll mateix confessa, la *Fauna Ornitológica de la Provincia de Gerona*, del inoblidable Vayreda conté 385 especies, tractant-se tant sols de la part oriental de la regió de que s'ocupa el Sr. Fuset. A part d'això, manquen en *Aves de Catalunya*, no solzament un grand nombre de especies que integren nostra fauna, sinó que també son autor exclou alguns genres com *Oedemia*, en la sub familia dels *Fuligininae* i la important familia dels *Cygnidae*, totes elles amb representants a Catalunya.

Per lo exposat se veu que no cuadra un títol tant extensiu, en un treball d'aquesta mena, ja que si's tractés encara de un estudi crític i documentat, fora digne de lloa i representaria un bon pas per a la formació de nostra Història Natural, pro no es aixís; comensa, segons diu en el pròlec, per agrupar les aus observades a fi de que mitjansant taules dicotòmiques pugui arribar-se a la determinació de l'especie; aquest sistema es molt difícil tractant-se de les aus i poc menys que impossible en alguns grupus, com les aus de presa. Per a exemple citem el *Pernis apivorus*, L. especie freqüent i de pas a la tardor; la descripció que dona el Sr. Fuset per a la mateixa, no caracteriza als individus adults i molt menys als exemplars joves, ni menciona la existencia de unes petites plomes en forma de escates, que recobreixen l'espai entre la base del bec i els ulls (lorum); aquest caràcter genèric es molt remarcable i es suficient per a distingir a la única especie europea, quina coloració es tant variable.

Apart de la sistemàtica, no's trova en la obra cap concepte referent a la biologia, no precisant si l'au es sedentaria, de doble pas, errètica, etc., lloc, època de la cria, ni altres localitats, salvo raríssimes excepcions, que Barcelona i Gerona.

Finalment, es inexcusable que l'autor no hagi tingut en compte per a rés de la Colecció del Museu Martorell i la més modesta, però interessant de la *Institució*. Prescindint de aquesta, per tractar-se de nosaltres, en aquella hauria pogut observar entre altres coses interessants, tres especies de cignes, propis del Nord de Europa i que foren cassades a Catalunya durant lo rigorós hivern de 1890-91 (*Cygnus olor* Gm.; *Cygnus bewicki*, Varrell; i *Cygnus musicus*, Bechst.) i que motivaren una interessantíssima nota del Director del Museu, Don Artur Bofill i Poch, publicada en la *Crònica Científica* (1).

S. M.

(1) Nota sobre la presencia en Cataluña durante el invierno de 1890-1891, de los tres cisnes del Norte de Europa por Arturo Bofill y Poch.—Crònica Científica de Barcelona, núm. 319, 25 Febrero, 1891.